

Capitolul 11

Capitolul 11

Hristos prezentându-Se la Ierusalim ca Împărat

În ceea ce urmează Isus Se prezintă în fața Ierusalimului ca fiind Împăratul. Primirea Sa arată cât de mare a fost efectul pe care mărturia Sa l-a avut asupra inimilor celor simpli. De asemenea, Dumnezeu dorea ca această primire să aibă loc. Nu prea este diferență în descrierea pe care o avem aici față de cea din Matei. Doar că Împărăția este descrisă mai simplu aici și este reprezentată în felul acesta: „Împărăția tatălui nostru David” (versetul 10).

Judecătorul tuturor; înțelepciunea omului în prezența lui Dumnezeu

Cu ce demnitate, Isus, ca Judecător a toate, ia acum cunoștință de tot ceea ce se făcea în templu și iese fără să spună nimic! Domnul vizitase templul Său, după ce intrase în cetate pe mănzul unei măgărițe pe care nu se așezase niciodată vreun om. El judecă pe Israel în acea imagine a smochinului blestemat. Gloria Domnului și a casei Domnului este revendicată cu autoritate – pe care Isus o pretinde și o exercită în propria Sa Persoană. Cărturarii și marii preoți se trag înapoi în fața ascendentului pe care Cuvântul Său l-l dăduse asupra celor din popor; și, oricât de mare era răutatea lor, El iese din cetate fără să fie bruscăt. A doua zi, când ucenicii Săi văd că smochinul se uscaseră până la rădăcină și se miră de aceasta, El îi asigură că tot ce vor cere cu credință se va împlini, dar că pentru a avea privilegiul acesta vor trebui să se manifeste în har.

Cărturarii, preoții și bătrânii, neînțelegând adevărurile, Îl întreabă care este autoritatea Sa; dar Isus Se adresează conștiinței lor, în așa fel încât le demonstrează incompetența lor în a-l adresa o astfel de întrebare, descoperind în același timp și lipsa lor de sinceritate. Ei nu știu ce să răspundă cu privire la botezul lui Ioan; atunci cu ce drept Îl supuneau ei întrebărilor lor cu privire la propriile Sale drepturi? Ei nu au putut să se decidă atunci când întrebarea le-a fost pusă. Pe de altă parte, prin răspunsul lor ei ar fi aprobat fie lucrarea lui Isus, fie ar fi pierdut autoritatea asupra poporului tăgăduind botezul lui Ioan, acela care dăduse mărturie despre Hristos. Nu se mai pune problema ca Domnul să-i poată câștiga. Dar ce lucru zadarnic este această înțelepciune a omului în prezența lui Dumnezeu și a înțelepciunii Lui!

Diferite caracteristici ale Evangheliilor lui Matei și Marcu cu privire la schimbarea dispensațiilor

Schimbarea dispensațiilor și păcatul care-L respingea pe Împărat au un loc mai larg și mai precis în Evanghelia după Matei. În Marcu se vorbește mai mult despre slujirea lui Hristos ca Profet. Apoi Isus Se prezintă ca Împărat, așa cum am văzut. În cele două Evanghelii Îl vedem pe Yahve care împlinește slujba pe care a găsit de cuviință să o ia.

Prin urmare găsim în Matei acuzații mult mai personale adresate iudeilor, ca în parabola celor doi fii (capitolul 21.28-32), și detaliul schimbării de dispensație în parabola nunții (capitolul 22.1-14). Aceste două parabole nu se găsesc în Evanghelia după Marcu. În aceasta Duhul lui Dumnezeu ne prezintă demnitatea neschimbată a persoanei Domnului și faptul acesta simplu al respingerii atât a Profetului cât și a Împăratului, respingere care avea să aducă judecata asupra lui Israel. În rest este aceeași mărturie generală pe care am văzut-o și în Matei.